

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 41 0 P 102400 25 Gž
Zenica, 07.10.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Jasmina Begović Devović, predsjednica vijeća, Makivić Nina i Kapić Albisa kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D. E. sin Z. iz V., L. bb, koga zastupa punomoćnik Zahid Hadžić, advokat iz Visokog, protiv tuženog Adriatic Osiguranje d.d. Sarajevo koje zastupa punomoć Džanan Alijagić, advokat iz Advokatskog društva Milas, Martinović & Partneri, Sarajevo, radi naknade štete v.s. 17.087,36 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Visokom br. 41 0 P 102400 24 P od 02.06.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.10.2025. godine, donio je

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda se potvrđuje.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom prvostepenog suda obavezuje se tuženi da tužitelju na ime naknade štete zbog saobraćajne nezgode od 20.11.2021. godine isplati ukupan iznos od 77.586,08 KM i to : na ime nematerijalne štete iznos od 12.610,00 KM i to za: pretrpljene duševne bolove zbog umanjenja životne aktivnosti iznos od 4.500,00 KM, za pretrpljene fizičke bolove iznos od 7.300,00 KM, za pretrpljeni strah iznos od 310,00 KM i za pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti iznos od 500,00 KM sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 22.05.2024. godine kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Na ime materijalne štete iznos od 64.976,08 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe do isplate, u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Obavezuje se tuženi da naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.580,00 KM, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv te presude u dijelu kojim je dosuđena materijalna šteta i u dijelu odluke o troškovima postupka tuženi je blagovremeno podnio žalbu kojom pobija presudu iz svih žalbenih razloga propisanih čl. 208. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu ZPP), sa prijedlogom da drugostepeni sud presudu u pobijanom dijelu preinači, kao i da drugostepeni sud tuženom dosudi troškove sastava žalbe i takse na žalbu.

U odgovoru na žalbu tužitelj je osporio navode žalbe.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na povrede odredaba parničnog postupka, u skladu sa odredbama člana 221 ZPP drugostepeni sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga .

Žalba nije osnovana.

Iz činjeničnog stanja prvostepenog spisa proizilazi da se se dana 20.11.2021.godine oko 02.00 sati na području grada Visoko u mjestu Moštre-Šareni hanovi ,na lokalnom putu Moštre –Radovlje desila saobraćajna nezgoda u kojoj su učestvovali pmv marke „Golf“ registarskih oznaka ...,vlasništvo G. A. ,kojim je u trenutku nesreće upravljao G. M. i tužitelj , kao pješaka. Do nesreće je došlo na način vozač vozila golf isto stavio u pogon, a zatim prednjom stranom vozila ostvario kontakt sa tužiteljem ,usljed kojeg kontakta je tužitelj pao na tlo, da bi zatim vozilom i to prednjom i zadnjom lijevom gumom preša preko desne noge tužitelja i nanio mu teške tjelesne povrede / prelom obje kosti desne potkoljenice sa dislokacijom/. Vozač Golf“ G.M. je Presudom Općinskog suda u Visokom br. 41 0 K 098210 23 K oglašen je krivim. U vrijeme saobraćajne nezgode predmetno vozilo je bilo osigurano kod tuženog za štetu pričinjenjenu trećim licima. Pored teških tjelesnih ozljeda i nematerijalne štete koju je pretrpio, tužitelj tužbom potražuje i materijalnu štetu u vidu izgubljene zarade , u periodu od 20.11.2021 godine kao dana nastanka štete do 23.08.2023.godine, odnosno do perioda do kada je tužitelj bio nesposoban za rad. Prvostepeni sud je utvrdio da je tužitelj u utuženom periodu bio zaposlenik privrednog društva „Pak – Rampart “d.o.o. Visoko na radnom mjestu „Vozač-kamiona-šlepera“.

Među parničnim strankama, u ovoj fazi postupka je sporna samo materijalna šteta, odnosno da li tužitelj ima pravo na izgubljenu zaradu u vidu razlike između isplaćene naknade plaće i plaće uključujući i dnevnice koje bi ostvario da je radio u utuženom periodu. Tužitelj je svoj zahtjev temeljio na primanjima uporednih radnika u privrednom društvu „Pak Rampart“ d.o.o. Visoko koji su obavljali iste poslove kao tužitelj prije povređivanja. Provedenim vještačenjem po vještaku finansijske struke utvrđeno je da ta razlika iznosi 64.976,08 KM koliko je prvostepeni sud i dosudio tužitelju.

Žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka na koje ukazuje žalba nije ostvaren. Odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku odnosi se na načelo slobodne ocjene dokaza provedenih tokom postupka pri čemu se navedenom odredbom utvrđuje koje sve okolnosti prvostepeni sud treba uzeti u obzir pri utvrđenju relevantnih činjenica, a na osnovu slobodne ocjene provedenih dokaza. Po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je provedene dokaze cijenio po svom slobodnom uvjerenju, shodno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku utvrđujući relevantne činjenice na kojima temelji svoju ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, pri čemu navedeno uvjerenje prvostepenog suda u odnosu na utvrđenje relevantnih činjenica ima pravnu i činjeničnu osnovu u sadržaju dokaza provedenih tokom prvostepenog postupka zbog čega ocjena provedenih dokaza nema za posljedicu niti nepravilnost, a niti nezakonitost pobijane presude.

Potpuno i pravilno je prvostepeni sud utvrdio činjenično stanje. Tuženi čini spornim postojanje osnova za naknadu štete odnosno postojanje izgubljene zarade. Međutim tužitelj izgubljenu zaradu kao vid materijalne štete potražuje metodom „uporednih radnika“. Metoda uporednih radnika je samo način utvrđivanja visine materijalne štete koju oštećeni eventualno trpi i kojom se dokazuje kolika primanja bi ostvario da nije pretrpio nesreću za koju je odgovoran osiguranik tuženog. Dakle, nije sporno, a što proizlazi iz Nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, da je u utuženom periodu tužitelj na ime naknade plaće za

vrijeme privremene nesposobnosti za rad (bolovanja) primio više od prosječne plaće isplaćene u 2021 godini, međutim tuženi zanemaruje činjenicu da u ovom postupku tužitelj potražuje naknadu štete u vidu izgubljenih dnevnica koji bi ostvario da je radio. Pri tome je tužitelj dokazao da je radio na radnom mjestu „Vozač-kamiona-šlepera“. Usporedni radnici B.N. i D. H. su također radili na istim radnim mastima Vozač kamiona -Šlepera što proizilazi iz Nalaza i mišljenja vještaka (str. 2 Nalaza), pri čemu su ostvarili dnevnice u visini prikazanoj u osnovnom Nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke. Vještak finansijske struke se također vrlo jasno izjasnila da se lični dohodak ne može isplaćivati na ruke, isti se mora uplaćivati isključio na transakcijski račun (Dopuna Nalaza i mišljenja), ali da se „isplata dnevnica ne mora vršiti putem transakcijskih računa obzirom da je Zakonom o porezu na dohodak propisano da sve što nije oporezivo i na šta se ne računaju doprinosi, kao što su : dnevnice, regres, topli obrok se može isplaćivati preko blagajne, isto tako na poslodavcu je da odluči da li će te isplate vršiti preko računa ili blagajne“ (Str.4. Zapisnika sa glavne rasprave održane dana 25.02.2025 godine). Vještak je prethodno, na istom Zapisniku, pojasnila da je Nalaz i mišljenje sačinila ne uzimajući u obzir potvrdu „Pak Rampart“ d.o.o. od koje je tuženi odustao da se izvede kao dokaz, nego na temelju dokumentacije firme Par Rampart d.o.o. i to specifikacija dnevnica, naloga za službena putovanja, naloga blagajni za isplatu te platnih lista koje je „Pak Rampart“ d.o.o. za svakog usporednog radnika dostavio nalog za službeno putovanje kao i specifikacije o isplati. Vještak se na pitanja tuženog izjasnila da je tužitelj od 01.04.2019 godine radio na poslovima na kojima su radili usporedni radnici koje je uzela u svom nalazu (str.6. Zapisnika sa glavne rasprave od 25.02.2025 godine). Osim naprijed navedenog tužitelj je kao dokaz izveo dvije Potvrde br. 2-28/23 od 30.10.2023 godine koje je izdao „Pak Rampart“ d.o.o. i iz kojih proizilazi visina primanja tužitelja i to da je u posljednjem isplaćenom mjesecu ostvario lični dohodak u iznosu od ... KM (neto iznos, dnevnice i noćenja) koji je isplaćen putem blagajne društva.

Iz naprijed navedenog a suprotno žalbenim navodima, vrlo jasno proizilazi po kojem kriteriju su određeni zaposlenici uzeti u obzir kao usporedni radnici jer su obavljali iste poslove koje je obavljao tužitelj prije povređivanja. Suprotno žalbenim navodima, šteta nije samo obična šteta-umanjenje nečije imovine nego i sprečavanje njenog povećanja (izmakla dobit) koju tužitelj potražuje (čl. 155. Zakona o obligacionim odnosima). Na sva pitanja i primjedbe tuženog, vještak je odgovorila na glavnoj raspravi, te je prvostepeni sud pravilno prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke kao objektivan i skladu sa pravilima nauke i struke. Odredbom čl. 195. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list R BiH“, broj 2/92, 13/93, 13/94 i „Službene novine FBiH“, broj 29/03 i 42/11, u daljem tekstu ZOO) je propisano ko drugome nanese tjelesnu povredu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, kao i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja, pri čemu je odredbom čl. 189. stav 3. ZOO propisano šta se smatra izmaklom koristi. Iz iskaza tužitelja proizilazi da je putovao svaki dan osim vikenda po pravilu nedeljom naveče se ide i praznikom a obično se vraća naredne sedmice do vikenda zna se desiti i vikend i da su dnevnice primali zavisno od toga gdje putuju, da su primali putem blagajne i da je to čista zarada, dok su platu primali preko banke. Prvostepeni sud je pravilno prihvatio i cijenio iskaz tužitelja.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo i to odredbe koje je citirao drugostepeni sud.

Na osnovu iznesenog, ovaj sud zaključuje da su žalbeni razlozi iz kojih se pobija prvostepena presuda neosnovani zbog čega je valjalo žalbu odbiti, a prvostepenu presudu potvrditi primjenom odredbe iz člana 226. ZPP.

Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu iz razloga što po ocijeni ovog suda isti nije bio neophodan radi vođenja parnice, pa je sud shodno odredbi člana 386. stav 1., u vezi sa članom 387. i 397. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsjednica vijeća
Jasmina Begović Devović